

Arrest

nr. 197 972 van 15 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Marcel Broodthaersplein 8/5
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 26 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2017.

Gezien het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 28 september 2017 waaruit blijkt dat de partijen bijkomende informatie aan de Raad dienen over te maken en de zaak op een later tijdstip wordt opgeroepen.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. HENDRICKX en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak
- 1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en Tamil te zijn. U groeide op in Sandilipay (district Jaffna) met uw ouders en uw twee oudere broers T. en S.. In 2000 raakte de tienjarige T. vermist toen hij met uw vader naar de tempel ging. In 2007 overleed uw vader aan een hartaanval. Uw broer S. raakte gewond bij een ongeval.

In juli en augustus 2015 hielp u mee met de campagne van Mavai Senathirajah (TNA; Tamil National Alliance), een verre verwant die zich kandidaat had gesteld bij de nationale parlementsverkiezingen in augustus 2015. U stelde plaatsen op en deelde folders uit. Toen u tijdens een bijeenkomst op een officier botste, werd u uitgescholden. In mei 2016 kwam er een politieagent samen met twee leden van het leger naar uw huis. Ze vroegen of u of een van uw broers ooit in de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam) had gezeten. Ze stelden u vragen over de littekens aan uw been en beschuldigden u ervan dat u LTTE training had gekregen en dat u ontsnapt was uit een detentiecentrum. U legde uit dat de verwondingen aan uw been aan een allergie te wijten waren en gaf aan dat noch u, noch een van uw broers ooit in de LTTE had gezeten.

10 of 12 dagen later kwam het leger opnieuw naar uw huis met de mededeling dat u naar Manipay kamp moest komen. U ging naar het kamp, meldde zich aan en had vanuit de wachtzaal contact met uw broer. In de wachtzaal ontmoette u de officier die u het jaar voordien had uitgescholden. U werd naar een kamer gebracht en werd er gedurende enkele uren ondervraagd door 2 legerofficieren. Uw broer kwam naar het kamp in het gezelschap van een vriend, die een bar uitbaatte in de buurt. Deze vriend kende de officieren en legde hen uit dat uw familie nooit betrokken was geweest bij de LTTE. U werd vrijgelaten. Vervolgens ging u naar de bar van de vriend van uw broer. Deze vriend zei u dat de officieren hem hadden verteld dat de hogere autoriteiten de opdracht hadden gegeven om u te ondervragen. Uw moeder besloot om u voor de zekerheid naar uw oom in Vavuniya te sturen.

In juni 2016 ging u naar uw oom in Vavuniya, waar u 3 maanden bleef. In uw afwezigheid kwam het leger naar uw huis om mee te delen dat u moest komen voor een andere ondervraging. Uw moeder zei dat u in Colombo verbleef. 15 à 20 dagen na uw vrijlating ging het leger naar een winkel waar u vaak kwam om de eigenaar te vragen waar u verbleef. De eigenaar antwoordde dat u in het Midden-Oosten verbleef. 25 à 30 dagen na uw vrijlating kwamen er 4 legerofficieren naar de fabriek van uw broer. Ze vertelden hem dat u naar het Achchalu kamp moest komen. Uw broer zei dat u in Colombo verbleef.

Op 15 september 2016 keerde u terug naar Sandilipay om het pasgeboren kindje van uw broer te zien. U overnachtte in het huis van uw buren. Toen er twee studenten werden vermoord in Jaffna, werden uw moeder en broer heel bang. Op 22 oktober 2016 bracht uw oom u terug naar Vavuniya, waar u verbleef tot 7 januari 2017.

U reisde nadien met een vals paspoort naar Europa waar u op 2 februari 2017 asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten. U legde ter staving een identiteitskaart en geboorteakte neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, dit om onderstaande redenen.

Vooreerst stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat het gezien uw **zeer bescheiden politiek profiel** reeds weinig plausibel is dat u zou worden geviséerd door de Sri Lankaanse autoriteiten.

Ten eerste dient er te worden opgemerkt dat de door u beschreven politieke activiteiten in uw land van herkomst zeer beperkt en van zeer korte duur bleken. Uit uw verklaringen in het gehoor op het CGVS blijkt immers dat u enkel en alleen tijdens de verkiezingscampagne in de zomer van 2015 een aantal bescheiden taken zou hebben uitgevoerd voor de parlements kandidaat Mavai Senathirajah van de Tamil National Association of TNA (zie informatie toegevoegd aan uw dossier), met name het inrichten van plaatsen en het uitdelen van folders (gehoorverslag CGVS, p. 10, 11). U gaf zelf aan dat u niet van politieke activiteiten houdt, dat men u gewoon wat hulp had gevraagd bij het uitdelen van publiciteit voor uw verre verwant Senathirajah, dat u slechts op een "heel geringe manier" betrokken was geweest en dat u geen grote activiteiten had gedaan (gehoorverslag CGVS, p. 10). U bevestigde dat u zelf nooit lid was geweest van TNA en dat u uw activiteiten voor Senathirajah bent gestopt na de verkiezingen in augustus 2015 (gehoorverslag CGVS, p. 11). Uw zeer beperkte betrokkenheid blijkt overigens ook uit het feit dat u tot twee keer toe een verkeerde naam gaf voor deze partij, met name eerst Tamil National Union en vervolgens Tamil National Association, en dat u evenmin wist waar de afkorting ITAK voor stond, hoewel TNA onder deze naam is opgekomen in de nationale verkiezingen (gehoorverslag CGVS, p. 10; zie informatie toegevoegd aan uw dossier). Ten slotte gaf u aan dat ook niemand van uw familie politiek actief is (gehoorverslag CGVS, p. 12).

Ten tweede stelt het Commissariaat-generaal vast dat u geen enkele band hebt of hebt gehad met de LTTE (Liberation Tigers Tamil Eelam). Zo verklaarde u dat u nooit voor de LTTE hebt gewerkt en dat u geen leden van deze organisatie kent (gehoorverslag CGVS, p. 12).

Ook toen u sprak over de ondervraging die u in mei 2016 zou hebben meegemaakt, gaf u meermaals spontaan aan dat u niet en "totaal niet" betrokken was bij de LTTE (gehoorverslag CGVS, p. 22, 20). Verder bevestigde u dat de Sri Lankaanse autoriteiten u nooit vragen hebben gesteld over specifieke activiteiten, noch over specifieke leden van de LTTE (gehoorverslag CGVS, p. 20). Deze verklaringen verbazen niet, gelet op het feit dat u op het einde van de Sri Lankaanse burgeroorlog amper 14 jaar oud moet zijn geweest en de kans dus zeer gering is dat u inderdaad banden zou hebben met deze groepering. Ten slotte verklaarde u dat ook uw familieleden nooit voor de LTTE hebben gewerkt (gehoorverslag CGVS, p. 12).

Ten derde tonen ook uw overige verklaringen aan dat er in uw hoofde geenszins sprake is van een risicoprofiel. In het gehoor op het CGVS merkte u zelf op dat noch u, noch uw broer een strafblad heeft (gehoorverslag CGVS, p. 21), dat u vóór uw kleine aanvaring met een legerofficier in augustus 2015 nooit problemen had gekend met de Sri Lankaanse autoriteiten en dat er niets was gebeurd tussen augustus 2015 en mei 2016 (gehoorverslag CGVS, p. 19). Voorts tonen uw verklaringen aan dat u de voorbije jaren probleemloos het diploma van advanced level kon behalen, dat u er hotel management en IELTS taaltesten kon studeren, dat u er kon stemmen en dat u er moeiteloos de nodige identiteitsdocumenten kon afhalen, met name de door u voorgelegde identiteitskaart en geboorteaktes (gehoorverslag CGVS, p. 5, 9, 12, 13) en ook een paspoort dat u in 2009, rond het einde van de burgeroorlog, samen met uw broer zou hebben aangemaakt (gehoorverslag CGVS, p. 12). Ook uw oudere broer zou nooit problemen hebben gekend, zou steeds in Sandilipay hebben gewoond en zou er sinds 2012 eigenaar zijn van een fabriek (gehoorverslag CGVS, p. 21, 6, 7).

Gelet op uw uiterst bescheiden politiek profiel, acht het CGVS het onnaannemelijk dat u specifiek daarom zou worden geviséerd door de autoriteiten van uw land. Dat blijkt ook uit de vaststelling dat **de gegevens inzake uw problemen met de Sri Lankaanse overheid die u aanbrengt onvoldoende zwaarwichtig zijn** om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Aldus wordt uw vervolging op basis van een beweerde politieke profiel niet geloofwaardig geacht én komt het hoe dan ook ongeloofwaardig over dat de Sri Lankaanse overheid u zou verdenken van banden met de LTTE.

Ten eerste stelt het Commissariaat-generaal vast dat u in het verleden nooit ernstige problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten hebt gekend (cf. supra) en dat u in het voorjaar van 2016 slechts een enkele keer zou zijn ondervraagd en vervolgens zou zijn opgeroepen voor een tweede ondervraging (gehoorverslag CGVS, p. 16, 17, 18).

Zo dient te worden opgemerkt dat de ondervraging die u zou hebben meegemaakt in het voorjaar van 2016 geenszins wijst op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U bevestigde dat u vrijwillig naar het legerkamp was gegaan voor de ondervraging (gehoorverslag CGVS, p. 19). In uw vrij relaas gaf u aan dat men u bij aanvang van het verhoor had gevraagd om welke reden u was opgeroepen en men u had gezegd dat u zich geen zorgen diende te maken en dat er geen problemen zouden zijn indien u niets te verbergen had (gehoorverslag CGVS, p. 17). U vertelde dat de legerofficiërs u eerst hadden gevraagd hoe het ongeval van uw oudere broer was verlopen en of u al dan niet in een detentiecentrum was geweest en dat het verhoor vervolgens werd onderbroken door de aankomst van uw broer en diens vriend (gehoorverslag CGVS, p. 17). Pas toen u aanvullend werd gevraagd hoe de ondervraging was verlopen, gaf u aan dat de officieren in het begin heel beleefd waren geweest, maar daarna heel grof tegen u zouden hebben gedaan en u ook zouden hebben bedreigd (gehoorverslag CGVS, p. 20). Zelf indien deze verklaring overeenstemt met de feiten, kan deze scherpe toon van de officieren bezwaarlijk als een daad van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aanzien worden. Bovendien blijkt uit uw eigen verklaringen dat u in totaal slechts enkele uren in het kamp hebt doorgebracht, namelijk eerst in de wachtkamer en vervolgens in de ondervragingsruimte (gehoorverslag CGVS, p. 17, 20) en dat u ten slotte het kamp kon verlaten met de hulp van uw broer en diens vriend (gehoorverslag CGVS, p. 17, 20). Het Commissariaat-generaal besluit dan ook dat de door u aangehaalde ondervraging in het kamp niet wijst op een gegronde vrees voor vervolging, noch op een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

In de weken volgend op het gehoor zou het leger 3 keer naar u op zoek zijn gegaan met de vraag om zich een tweede keer aan te melden voor een ondervraging. Deze extra oproeping met de vraag om verdere verklaringen af te leggen wijst andermaal niet op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Bovendien gaf u zelf aan dat uw gezin niets meer heeft vernomen van het leger sinds het laatste bezoek rond juni 2016 (gehoorverslag CGVS, p. 21). Deze verklaring bevestigt andermaal dat u niet geviséerd wordt door de Sri Lankaanse autoriteiten.

Het Commissariaat-generaal besluit dan ook dat de door u beschreven ondervraging en tweede oproeping niet duiden op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Ten tweede dient er te worden vastgesteld dat uw terugkeer naar Sandilipay in september 2016 naar aanleiding van de geboorte van uw nichtje (gehoorverslag CGVS, p. 18) de ernst van de door u ingeroepen vrees ernstig aantast. Van een persoon met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade verwacht men immers niet dat hij zou terugkeren naar het huis waar men hem vroeger zou hebben gezocht, noch dat hij nog meer dan een maand in het huis van de burens zou overnachten (gehoorverslag CGVS, p. 3, 4, 18). Ook deze recente terugkeer naar Sandilipay doet kortom afbreuk aan de ernst van de door u ingeroepen vrees.

Ten derde stipt het Commissariaat-generaal aan dat het vermoeden bestaat dat u tot uw vertrek uit Sri Lanka in Sandilipay hebt verbleven. In de verklaringen van de Dienst Vreemdelingenzaken van 16 februari 2017 staat immers te lezen dat u van "Geboorte tot vertrek (10/01/2017)" in Sandilipay had verbleven en dat u van juni tot september 2016 in Vavuniya had gewoond (verklaringen DVZ, punt 10). In het gehoor op het CGVS liet u daarentegen noteren dat u ook een tweede keer in Vavuniya had verbleven, met name van 22 oktober 2016 tot uw vertrek uit het land (gehoorverslag CGVS, p. 3, 4). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, beweerde u dat u deze tweede periode in Vavuniya al eerder had vermeld (gehoorverslag CGVS, p. 4). Deze uitleg kan niet overtuigen, daar dit beweerde verblijf nergens vermeld staat in de documenten in uw administratief dossier (vragenlijst CGVS, verklaringen DVZ). Bovendien had u in uw verklaringen op de DVZ, die amper een maand na uw vertrek uit uw land werden afgenomen, expliciet aangegeven dat u van juni tot september 2016 in Vavuniya had gewoond en u de rest van uw leven in Sandilipay had doorgebracht. Gelet op wat voorafgaat, is het niet aannemelijk dat u van oktober 2016 tot januari 2017 in Vavuniya zou hebben verbleven. Het Commissariaat-generaal vermoedt dan ook dat u tot uw vertrek uit uw land in Sandilipay hebt verbleven, een gegeven dat andermaal afbreuk doet aan de ernst van de door u ingeroepen vrees. De overige door u voorgelegde documenten veranderen bovenstaande vaststellingen niet. De 2 verzendingen tonen immers slechts aan dat de door u voorgelegde documenten werden verzonden vanuit Jaffna, een gegeven dat niet wordt betwist door het Commissariaat-generaal. U legde verder geen documenten voor na afloop van het gehoor op het CGVS (gehoorverslag CGVS, p. 25).

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, én het CGVS geen geloof kan hechten aan uw verklaring dat de Sri Lankaanse overheid u van banden met de LTTE verdenkt, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker *"Foto's van verzoeker op de bijeenkomst in Antwerpen op 18 mei 2017"*.

Bij een schrijven, aangekomen op de Raad op 12 oktober 2017, voegt verzoeker informatie over *"vluchteling ter plaatse"*.

De commissaris-generaal legt een schriftelijk verslag neer, op de Raad toegekomen op 12 oktober 2017, en voegt hierbij *"UK Home Office, Country Policy and Information Note Sri Lanka: Tamil Separatism"* van juni 2017 en *"Subject Related Briefing, 'Sri Lanka' 'Risico bij terugkeer'"* van 21 maart 2013.

Op 20 oktober 2017 liet verzoeker op de Raad een vertaling toekomen over de Tamil-bijeenkomst op 18 mei 2017 in Antwerpen.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 26 mei 2017 een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Hij bevestigt dat hij in Sri Lanka zeer beperkte politieke activiteiten had, dat hij *"slechts geringe politieke interesse heeft en dat hij enkel zijn verwant wat hielp bij de campagne"* en dat hij *"niet betrokken was bij de LTTE, dat hij geen enkele band had met de LTTE, dat hij nooit voor LTTE gewerkt heeft"*. Verzoeker meent evenwel dat uit zijn ervaringen duidelijk blijkt *"dat het leger op zoek is naar verzoeker, ofschoon hij inderdaad een bescheiden politiek profiel had en geen banden had met de LTTE"*.

Hij legt uit dat hij inderdaad terugkeerde naar Sandilipay om zijn pasgeboren nichtje te bezoeken, omdat *"de hele familie erg blij was"* en hij *"wilde absoluut in de vreugde delen"*. Hij stelt te beseffen *"dat hij hier een risico heeft gelopen (en besepte dat ook op dat moment), maar hij wou kost wat kost zijn nichtje gaan bezoeken"*.

Hij wijst op de huidige situatie in Sri Lanka en op de motivering in de bestreden beslissing die aangeeft dat er een risico bestaat voor Tamils waarvan vermoed wordt dat er een band met de LTTE is. Verzoeker stelt dat de Sri Lankaanse autoriteiten van hem vermoeden dat hij banden heeft met de LTTE.

Verzoeker geeft aan dat hij op 18 mei 2017 deelnam aan een bijeenkomst in Antwerpen *"ter nagedachtenis van de overledenen in de oorlog in 2009"*, dat er 2 foto's van hem getrokken werden die gepubliceerd zijn op een website en dat hij *"vreest dat de regeringsleiders deze foto's in handen gekregen hebben en ook om die reden vreest hij voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève"*.

Aangaande de subsidiaire bescherming, herhaalt verzoeker dat de bestreden beslissing aangeeft dat er een risico bestaat voor Tamils waarvan vermoed wordt dat er een band met de LTTE is en dat de Sri Lankaanse autoriteiten van hem vermoeden dat hij banden heeft met de LTTE.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is.

Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Sri Lanka uit vrees voor problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten.

2.4. De Raad hecht echter geen geloof aan het asielaanvraag van verzoeker. Vooreerst is verzoekers politieke profiel quasi onbestaand (gehoor, p. 10-12) dat het weinig aannemelijk is dat hij hierdoor gevisieerd zou worden door de Sri Lankaanse autoriteiten, temeer daar hij zelf eveneens aangeeft dat hij noch zijn familie een band heeft (gehad) met de LTTE (gehoor, p. 12, 20, 22) en/of een ander risicoprofiel heeft (gehoor, p. 5-7, 9, 12-13, 19, 21). Er kan dan ook niet worden ingezien waarom de Sri Lankaanse autoriteiten verzoeker zou willen horen te meer verzoeker pas 14 jaar was op het einde van de burgeroorlog. Zelfs indien verzoeker zou gevolgd worden over de beweerde acties van de Sri Lankaanse autoriteiten - met name dat verzoeker in het voorjaar van 2016 een enkele keer zou zijn ondervraagd en daarna nog eens zou zijn opgeroepen voor een tweede ondervraging (gehoor, p. 16-18) – dan nog wijst dit geenszins op een verregaande doorgedreven vervolging van de Sri Lankaanse autoriteiten omdat ze verzoeker ervan verdenken banden met de LTTE te hebben. Dat verzoeker geen werkelijke vrees voor vervolging koesterde, wordt bevestigd door zijn eigen verklaarde maar niet aangetoonde gedrag, waarbij hij na zijn onderduiken terugkeerde naar het huis in Sandilipay, waar men hem vroeger zou hebben gezocht, en vervolgens meer dan een maand in het huis van de burens zou overnachten (gehoor, p. 3-4, 18). Dat verzoeker terugkeerde naar Sandilipay om zijn pasgeboren nichtje te bezoeken omdat “*de hele familie erg blij was*” en hij “*wilde absoluut in de vreugde delen*”, zoals hij in zijn verzoekschrift aanvoert, kan zijn risicovol gedrag geenszins verklaren, daar hij thans in het kader van zijn asielprocedure beweert Sandilipay te zijn ontvlucht uit vrees voor zijn leven. Bovendien merkt de Raad nog op dat verzoeker wisselende en tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn (recente) verblijfplaatsen in Sri Lanka (verklaring DVZ, vraag 10; gehoor, p. 3-4).

2.5. Waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing stelt dat er geen reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat en verzoeker hieruit afleidt dat er wél een risico bestaat voor Tamils waarvan vermoed wordt dat er een band met de LTTE is, zoals verzoeker, antwoordt de Raad dat verzoeker zelf aangeeft geen enkele, zelfs geen onrechtstreekse, banden te hebben (gehad) met de LTTE en dat verzoeker evenmin aannemelijk maakt dat de Sri Lankaanse overheid hem van banden met de LTTE verdenkt, zoals hierboven uiteengezet.

2.6. In zijn verzoekschrift brengt verzoeker aan dat hij op 18 mei 2017 deelnam aan een bijeenkomst in Antwerpen “*ter nagedachtenis van de overledenen in de oorlog in 2009*”, dat er 2 foto's van hem getrokken werden die gepubliceerd zijn op een website (bijgevoegd aan het verzoekschrift) en dat hij “*vreest dat de regeringsleiders deze foto's in handen gekregen hebben en ook om die reden vreest hij voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève*”.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, *"Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects"*, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, *"Note on réfugié sur place claims"*, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, *"Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié"*, Genève, 1992, 96).

Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker in het geval van een terugkeer naar Sri Lanka problemen zou kennen omwille van het feit dat hij in België eenmalig heeft deelgenomen aan een bijeenkomst in Antwerpen *"ter nagedachtenis van de overledenen in de oorlog in 2009"*, noch dat de Sri Lankaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond omwille van zijn politiek profiel of vermoedde LTTE-bandens, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Sri Lankaanse autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit België.

De citaten in verzoekers schrijven van 12 oktober 2017 betreffen mensenrechtenactivisten die in Sri Lanka problemen kunnen kennen (*"activities as a journalist (including internet-based media), media professional or human rights activist", "individuals known to be critical of the government", "people engaged in activism", "well known human rights defenders"*), doch hierin is geen informatie over Sri Lankaanse asielzoekers die in de diaspora deelnamen aan een demonstratie en hierdoor problemen zouden hebben gekend bij een terugkeer. Deze nota, noch de neergelegde vertaling over de Tamil-bijeenkomst op 18 mei 2017 in Antwerpen, kan dan ook aantonen *"dat verzoeker in geval van terugkeer naar Sri Lanka een objectieve vrees voor zijn leven loopt door zijn deelname aan politiek getinte activiteiten in Antwerpen"*, zoals wordt aangevoerd in verzoekers nota van 12 oktober 2017.

De Raad ziet aldus geenszins in hoe verzoekers beweerde activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Sri Lankaanse autoriteiten, temeer daar verzoeker op de voorgelegde foto's niet bij naam identificeerbaar is, laat staan dat dit verzoeker in een dermate negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen. Het is ook niet ernstig de Sri Lankaanse autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de vele Sri Lankaanse migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen meelopen met manifestaties en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van de Sri Lankaanse staat.

Dit blijkt tevens uit het schriftelijk verslag, op de Raad toegekomen op 12 oktober 2017, en de bijgevoegde informatie - *"UK Home Office, Country Policy and Information Note Sri Lanka: Tamil Separatism"* van juni 2017 en *"Subject Related Briefing, "Sri Lanka" "Risico bij terugkeer"* van 21 maart 2013 - waaruit niet kan worden afgeleid dat personen zoals verzoeker, die Sri Lanka recent verlaten hebben en niet aantonen dat ze bij hun vertrek uit Sri Lanka reeds in de negatieve belangstelling stonden van de autoriteiten en evenmin aantonen dat hun activiteiten in de diaspora kunnen worden aangemerkt als uitgesproken activistisch of als een reële, significante bedreiging voor de integriteit van de Sri Lankaanse staat, vervolging riskeren of een reëel risico op ernstige schade lopen. Er ligt geen informatie voor waaruit blijkt dat *low profile* demonstranten in het buitenland ernstige problemen riskeren bij een terugkeer naar Sri Lanka.

Dienaangaande wijst de Raad er nog op dat verzoeker tijdens zijn gehoor én in zijn verzoekschrift benadrukt dat hij *"slechts geringe politieke interesse heeft en dat hij enkel zijn verwant wat hielp bij de campagne"* en dat hij *"niet betrokken was bij de LTTE, dat hij geen enkele band had met de LTTE, dat hij nooit voor LTTE gewerkt heeft"*.

Daargelaten de discussie of het schrijven van verzoeker, toegekomen op de Raad op 12 oktober 2017 en op 20 oktober 2017, een aanvullende dan wel replieknota betreft, merkt de Raad op dat beide partijen hun standpunt over het risico bij terugkeer in hoofde van Tamils die politieke activiteiten in het gastland ontwikkelen, hebben kunnen overmaken, dat beide partijen van elkaars schrijven op de hoogte werden gebracht bij beschikking van 26 oktober 2017 en dat ze nog de kans kregen hierop te reageren ter zitting van 14 november 2017, wat ze ook gedaan hebben.

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.8. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.9. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.10. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.11. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.12. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK